ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 12.1.2021 г.
COM(2021) 11 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за Решение на Съвета

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в Съвместния комитет ЕС—Швейцария, създаден със Споразумението от 25 юни 2009 г. между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за опростяване на проверките и формалностите при превоза на стоки и за митнически мерки за сигурност, във връзка с изменението на глава III и приложения I и II към споразумението

ПРИЛОЖЕНИЕ

РЕШЕНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ ЕС—ШВЕЙЦАРИЯ
№ 1/2021
от
за изменение на глава III и приложения I и II към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за опростяване на проверките и формалностите при превоза на стоки и за митнически мерки за сигурност

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария от 25 юни 2009 г. за опростяване на проверките и формалностите при превоза на стоки и за митнически мерки за сигурност[1] (наричано по-нататък „споразумението“), и по-специално член 21, параграф 2 и член 22, параграф 4 от него;

като има предвид, че чрез сключването на споразумението договарящите страни се ангажираха да гарантират на своите съответни територии равностойно равнище на сигурност чрез митнически мерки, основани на приложимото съответно законодателство в Европейския съюз;

като има предвид, че след подписването на споразумението съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 2913/92 на Съвета[2] от 12 октомври 1992 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията[3] от 2 октомври 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Митнически кодекс на Общността са заменени със съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013[4] на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаването на Митническия кодекс на Съюза, Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията[5] от 28 юли 2015 г. и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията[6] от 24 ноември 2015 г.;

като има предвид, че с Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията[7] от 13 декември 2019 г. за създаване на работна програма относно разработването и въвеждането на електронните системи, предвидени в Митническия кодекс на Съюза, са приети допълнителни, относими към митническите мерки за сигурност разпоредби;

като има предвид, че след подписването на споразумението в това законодателство са направени изменения относно митническите мерки за сигурност;

като има предвид, че измененията на законодателството на Европейския съюз, които са относими за поддържането на равностойно равнище на сигурност между договарящите страни, следва да бъдат отразени в споразумението;

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

---

1 ОВ L 199, 31.7.2009 г., стр. 24.
2 ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.
3 ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.
4 ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1.
5 ОВ L 203, 26.6.2020 г., стр. 1.
6 ОВ L 206, 30.6.2020 г., стр. 8.
7 ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 168.

Член 1

Членове 9—14 от глава III от споразумението се заменят със следното:

„Член 9

Общи разпоредби относно сигурността и безопасността

1. Договарящите страни се задължават да създадат и да прилагат спрямо стоките, превозвани от или към трети държави, митническите мерки за сигурност, определени в настоящата глава, и да осигурят по този начин равнище на сигурност и безопасност, равностойно на това на външните им граници.

2. Договарящите страни се задължават да не прилагат митническите мерки за сигурност, определени в настоящата глава, спрямо стоки, превозвани между техните митнически територии.

3. Договарящите страни съгласуват предварително помежду си сключването на споразумения с трети държави в областите, обхванати от настоящата глава, с цел да гарантират съответствието им с настоящото споразумение, особено ако предвиденото споразумение съдържа разпоредби за дерогация от митническите мерки за сигурност, определени в настоящата глава.“

„Член 10

Декларации преди въвеждането и напускането на стоките

1. С оглед на сигурността и безопасността стоките, въвеждани на митническите територии на договарящите страни и с произход от трети държави, се включват в обобщена декларация за въвеждане, с изключение на стоките, пренасяни върху транспортни средства, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническите територии без спиране в тези територии.

2. С оглед на сигурността и безопасността стоките, напускащи митническата територия на договарящите страни, които са предназначени за трети държави, се включват в обобщена декларация за напускане, с изключение на стоките, пренасяни върху транспортни средства, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническите територии без спиране в тези територии.

3. Обобщената декларация за въвеждане или напускане се подава преди въвеждането или напускането на стоките на митническата територия на договарящите страни.

4. Когато има задължение за подаване на обобщена декларация за въвеждане или напускане на стоки, които се въвеждат или напускат митническата територия на договарящите страни, но не е подадена такава декларация, едно от лицата, посочени в параграф 5 или 6, незабавно подава такава декларация или, ако е разрешено от митническите органи, вместо това подава митническа декларация или декларация за временно складиране, която съдържа най-малко данните, които се изискват за обобщена декларация за влизане или напускане. При тези обстоятелства митническите органи извършват анализ на риска за целите на сигурността и безопасността на тези стоки въз основа на митническата декларация или на декларацията за временно складиране.

5. Всяка договаряща страна определя лицата, които отговарят за подаването на обобщените декларации за напускане, и посочва компетентните органи за получаването им.

6. Обобщената декларация за въвеждане се подава от превозвача.

Въпреки задълженията на превозвача, обобщената декларация за въвеждане може да бъде подадена от едно от следните лица:

а) вносителя или получателя, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът;

б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред митническото учреждение на първо въвеждане.

При определени обстоятелства, когато всички данни на обобщената декларация за въвеждане, необходими за анализа на риска за целите на сигурността и безопасността, не могат да бъдат получени от лицата, посочени в първата алинея, други лица, разполагащи с тези данни и съответните права да ги предоставят, може да бъдат задължени да предоставят тези данни.

Всяко лице, което предоставя данните за обобщената декларация за въвеждане, носи отговорност за предоставените от него/нея данни.

7. Чрез дерогация от параграф 6 до датите на въвеждането на електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от приложение I, всяка договаряща страна определя лицата, които са задължени да подават обобщената декларация за въвеждане, начините за нейното подаване, за обмен на свързана с нея информация и за отправяне на искане за нейното изменение и/или анулиране.

8. Митническите органи на договарящите страни може да определят случаите, при които митническа декларация или декларация за временно складиране може да бъдат използвани като обобщена декларация за въвеждане или напускане, при условие че:

а) митническата декларация или декларацията за временно складиране съдържа всички данни, които се изискват по отношение на обобщената декларация за въвеждане или напускане, и

б) заместващата декларация се подава преди изтичането на срока в компетентното митническо учреждение за подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане.

9. В приложение I към настоящото споразумение се определя:

– електронната система, свързана с обобщената декларация за въвеждане,

– формата и данните, включени в обобщената декларация за въвеждане или напускане,

– изключенията от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане или напускане,

– мястото на подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане,

– сроковете за подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане,

– техническите договорености относно използваните електронни системи за подаване на обобщената декларация за въвеждане,

– финансовата договореност относно отговорностите, ангажиментите и очакванията при въвеждането и функционирането на системата за контрол на вноса 2,

– всички други разпоредби, необходими за прилагането на настоящия член.“

„Член 11

Одобрен икономически оператор

1. Всяка договаряща страна предоставя, при спазване на критериите, посочени в приложение II към настоящото споразумение, статут на „одобрен икономически оператор“ с оглед на сигурността на всеки икономически оператор, установен на нейната митническа територия, а в случая на Швейцария — в нейните митнически експлави Samnaun и Sampuoir.

Одобреният икономически оператор се ползва от улеснения при митнически проверки, свързани със сигурността.

Статутът на одобрен икономически оператор, предоставен от една от договаряща страна, се признава от другата договаряща страна в зависимост от правилата и условията, изложени в параграф 2, без да се накърняват митническите проверки, по-специално с оглед прилагането на споразуменията с трети държави, в които се предвиждат механизми за взаимно признаване на статута на одобрен икономически оператор.

2. В приложение II към настоящото споразумение се определят:

– правилата за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор, и по-конкретно критериите за предоставяне на такъв статут и условията за прилагане на посочените критерии,

– видът на улесненията, които ще бъдат предоставени,

– правилата за временното прекратяване, обезсилване и окончателно отнемане на статута на одобрен икономически оператор,

– условията, свързани с обмена на информация между договарящите страни относно техните одобрени икономически оператори,

– всички други мерки, необходими за прилагането на настоящия член.“

„Член 12

Митнически проверки, свързани със сигурността и безопасността, и управление на риска, свързано със сигурността и безопасността

1. Митническите проверки, свързани със сигурността и безопасността, различни от проверките на случаен принцип, се основава главно на анализ на риска чрез използване на средства за електронна обработка на данни с цел идентифициране и оценка на рисковете, както и с цел разработване на необходимите мерки за противодействие въз основа на критерии, разработени от договарящите страни**.**

2. Митническите проверки, свързани със сигурността и безопасността, се извършват в обща рамка за управление на риска въз основа на обмен на информация за риска и резултатите от анализа на риска между митническите органи на договарящите страни. Митническият орган на Швейцария чрез участието си в Комитета по Митническия кодекс, посочен в член 23, допринася за определянето на общи критерии и стандарти за риска, мерките за контрол и приоритетните области на контрол във връзка с данните от обобщените декларации за въвеждане и напускане. Проверките, основаващи се на такава информация и критерии, се извършват, без да се засягат другите видове митнически проверки.

3. Договарящите страни използват Обща система за управление на риска за обмен на информация, свързана с риска, на информация за прилагането на общи критерии и стандарти за риск, на общи приоритетни области на контрол и за митническо управление на кризи, както и резултатите от анализа на риска и резултатите от контрола.

4. Договарящите страни признават равностойността на своите системи за управление на риска в областта на сигурността и безопасността.

5. Съвместният комитет приема всички други мерки, необходими за прилагането на настоящия член.“

„Член 13

Проследяване на изпълнението на митническите мерки за сигурност

1. Съвместният комитет определя начина, по който договарящите страни смятат да осигурят проследяването на изпълнението на настоящата глава и да удостоверят спазването на нейните разпоредби, както и на разпоредбите на приложенията към настоящото споразумение.

2. Проследяването, посочено в параграф 1, може да бъде осъществено под формата на:

– периодични оценки на изпълнението на настоящата глава, и по-специално на равностойността на митническите мерки за сигурност,

– преглед с оглед подобряване на нейното прилагане или изменение на нейните разпоредби за по-добро постигане на нейните цели,

– организиране на тематични срещи между експерти от двете договарящи страни и на одити на административните процедури, в това число посредством посещения на място.

3. Съвместният комитет следи за това мерките, предприети при изпълнението на настоящия член, да съблюдават правата на съответните икономически оператори.“

„Член 14

ЗАЩИТА НА ПРОФЕСИОНАЛНАТА ТАЙНА И НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Информацията, обменяна между договарящите страни в рамките на мерките, установени в настоящата глава, се ползва от защитата на професионалната тайна и защитата на личните данни, така както са определени от съответното приложимо законодателство на територията на договарящата страна, която получава тази информация. Предаването на лични данни трябва да съответства на изискванията на приложимите закони на предаващата договаряща страна за защита на данните.

По-конкретно тази информация не може да бъде предавана на други лица, различни от компетентните органи в получаващата договаряща страна, нито да бъде използвана от тези органи за други цели, различни от предвидените в настоящото споразумение.“

Член 2

Приложения I и II към споразумението се заменят с приложенията, предвидени в приложението към настоящото решение.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на първия ден от третия месец след като последната страна уведоми другата за изпълнението на нейните вътрешни изисквания. То се прилага временно от 15 март 2021 г.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвместния комитет ЕС—Швейцария

Председател

Приложение

Приложение I и приложение II към споразумението се заменя със следните приложения:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБОБЩЕНИ ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ И НАПУСКАНЕ

Дял I

ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

Член 1

ЕЛЕКТРОННА СИСТЕМА, СВЪРЗАНА С ОБОБЩЕНАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Електронната система за контрол на вноса 2 (СКВ2) се използва за:

a) подаване, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и на друга информация, свързана с тези декларации, във връзка с митническия анализ на риска за целите на сигурността и безопасността, включително за подпомагане на сигурността на въздухоплаването, както и във връзка с мерките, които трябва да се вземат въз основа на резултатите от този анализ;

б) обмен на информация относно данните от обобщената декларация за въвеждане и резултатите от анализа на риска от обобщените декларации за въвеждане, относно друга информация, необходима за извършване на този анализ на риска, и относно мерките, предприети въз основа на анализа на риска, включително препоръки за местата, където да се извърши проверка, и резултатите от тези проверки;

в) обмен на информация за наблюдение и оценка на прилагането на общите критерии и стандарти за риска с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол.

2. Датите за развитие и осъществяване на поетапното въвеждане на електронната система, посочена в настоящото приложение, са датите, определени в проекта по МКС за система на контрол на вноса 2 (СКВ2) в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията[8].

Същевременно от договарящите страни се очаква да са готови за въвеждането на всеки пусков етап в началото на периода на въвеждане. Освен това, ако се приеме за целесъобразно, договарящите страни може да позволят на икономическите оператори да се свързват постепенно към системата до края на периода на въвеждане, предвиден за всеки пусков етап. Договарящите страни публикуват сроковете и инструкциите за икономическите оператори на своя уебсайт.

3. Икономическите оператори използват хармонизиран интерфейс за търговци, проектиран от договарящите страни при взаимно съгласие, за подавания, искания за поправка, искания за анулиране, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и за обмена на свързана с тях информация с митническите органи.

4. Митническите органи на договарящите страни може да позволят използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за въвеждането на данни от обобщената декларация за въвеждане, при условие че тези системи съдържат необходимите данни и те са налични в сроковете, посочени в член 7.

ЧЛЕН 2

ФОРМА И СЪДЪРЖАНИЕ НА ОБОБЩЕНАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Обобщената декларация за въвеждане и уведомлението за пристигане на морски плавателен съд или въздухоплавателно средство съдържа данните, посочени в следните колони на приложение Б от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията[9]:

а) F10 до F16;

б) F20 до F33;

в) F40 до F45;

г) F50 до F51;

д) G2.

Данните от обобщената декларация за въвеждане съответстват на съответните формати, кодове и брой елементи, предвидени в приложение Б към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията[10], и се попълват в съответствие с бележките в тези приложения.

---

[8] Период на въвеждане за пусков етап 1 от СКВ2: от 15.3.2021 г. до 1.10.2021 г. период на въвеждане за пусков етап 2 от СКВ2: от 1.3.2023 г. до 2.10.2023 г. период на въвеждане за пусков етап 3 от СКВ2: от 1.3.2024 г. до 1.10.2024 г.;
Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията от 13 декември 2019 г. за създаване на работна програма относно разработването и въвеждането на електронните системи, предвидени в Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 168).

[9] Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 1), последно изменен с Делегиран регламент (ЕС) xxx на Комисията (ОВ L дд.мм.гггг, стр. x).

[10] Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския

2. Данните от обобщената декларация за въвеждане могат да бъдат предоставени чрез подаване на повече от един набор от данни от различни лица.

3. Електронната система, посочена в параграф 1, се използва за подаване на искане за поправка или анулиране на обобщена декларация за въвеждане или на данните в нея.

Когато искане за поправка или анулиране на данните от обобщената декларация за въвеждане се подава от различни лица, на всяко от тях се разрешава да поиска единствено поправката или анулирането на данните, които то е подало.

4. Митническите органи на договарящата страна, която е регистрирала обобщената декларация за въвеждане, уведомяват незабавно лицето, подало искането за поправка или анулиране, за своето решение за регистриране или отхвърляне.

Когато искане за поправка или анулиране на данните от обобщената декларация за въвеждане се подава от лице, различно от превозвача, митническите органи уведомяват също и превозвача, при условие че той е поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система, посочена в параграф 1.

5. В съответствие с член 10, параграф 8 от споразумението, до датата на въвеждане на пусков етап 3 на системата, посочена в член 1, параграф 1, договарящите страни могат да извършват анализ на риска, свързан със сигурността и безопасността, въз основа на декларацията за транзит, подадена в Новата компютризирана транзитна система (NCTS) в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим[11], включително обмен на информация, свързана с анализ на риска, между участващите договарящи страни за стоки, транспортирани по море, по вътрешен воден път, с шосеен и железопътен транспорт.

NCTS е електронната система, която позволява осъществяването на комуникация между договарящите страни и между договарящите страни и икономическите оператори с оглед подаването на митнически декларации за транзит, включващи всички данни, които се изискват за една обобщена декларация за въвеждане или напускане, както и уведомленията, свързани с тези стоки.

Преди въвеждането на пусков етап 3 на системата, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение, договарящите страни оценяват дали след тази дата митническите органи могат да продължат да извършват анализ на риска въз основа на декларацията за транзит, съдържаща данните от обобщена декларация за въвеждане, подадена в NCTS[12], и изменят настоящото споразумение, ако е необходимо.

ЧЛЕН 3

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква по отношение на следните стоки:

а) електроенергия;

б) стоки, които се въвеждат по тръбопровод;

в) кореспондентски пратки, което означава писма, пощенски картички, писма, написани с Брайлов шрифт, и печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни или износни мита;

г) стоки в пощенски пратки, които се движат съгласно правилата на Всемирния пощенски съюз, както следва:

парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 558), последно изменен с регламент за изпълнение (ЕС) xxx на Комисията (ОВ L дд.мм.гггг, стр. х).

[11] Конвенция между Европейската икономическа общност, Република Австрия, Република Финландия, Република Исландия, Кралство Норвегия, Кралство Швеция и Конфедерация Швейцария за общ транзитен режим от 20 май 1987 г. (ОВ L 226, 13.8.1987 г., стр. 2, включително предишни и бъдещи изменения, договорени от Съвместния комитет от горепосочената конвенция).

[12] NCTS се обновява, за да обхване новите изисквания за сигурност съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕС) 2019/632 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. (ОВ L 111, 25.04.2019 г., стр. 54). Въвеждането на поетапното обновяване на NCTS е предвидено в приложението към Решението за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията.

(1) когато пощенските пратки се транспортират по въздух и крайното местоназначение е договаряща страна — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(2) когато пощенските пратки се транспортират по въздух и крайното местоназначение е трета държава или трета територия — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(3) когато пощенските пратки се транспортират по море, по вътрешен воден път, с шосеен и железопътен транспорт — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

д) стоки, по отношение на които се разрешава устна декларация или просто прекосяване на границата съгласно правилата, предвидени от договарящите страни, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;

е) стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците;

ж) стоки под покритието на карнети ATA или CPD, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;

з) стоки, които са освободени по силата на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г., други консулски конвенции или Конвенцията от Ню Йорк за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

и) оръжия и военно оборудване, въведени на митническата територия на една от договарящите страни от отговорните за военната отбрана на територията власти в рамките на военен транспорт или транспорт, извършван единствено за целите на военните власти;

й) следните стоки, въведени на територията на една от договарящите страни директно от разположени в морето съоръжения, експлоатирани от лице, установено на митническата територия на една от договарящите страни:

(1) стоки, които са били вложени в такива съоръжения, разположени в морето, за целите на строителни и ремонтни дейности по тях, техните поддръжка или преустройство;

(2) стоки, които са били използвани за монтиране или оборудване на съоръженията, разположени в морето;

(3) консумативи, използвани или потребявани на съоръженията, разположени в морето;

(4) неопасни отпадъци от посочените съоръжения, разположени в морето;

к) стоки в пратки, чиято вътрешна стойност не надхвърля 22 EUR, при условие че митническите органи приемат, при съгласие от страна на икономическия оператор, да извършат анализ на риска с помощта на информацията, съдържаща се във или предоставена от използваната от икономическия оператор система, както следва:

(1) когато стоките са в пратки, пренасяни от или под отговорността на оператор, който ги предоставя в рамките на цялостна услуга, която включва спешно събиране/събиране в определено време, транспортиране, митническо оформяне и доставка на колетни пратки, като се проследява местоположението им и се осъществява постоянен контрол върху тях по време на предоставяне на услугата, наричани за краткост експресни пратки, които се транспортират по въздух — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(2) когато стоките се транспортират по въздух в пратки, различни от пощенски или експресни пратки — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(3) когато стоките се транспортират по море, по вътрешен воден път, с шосеен и железопътен транспорт — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

л) стоки, пренасяни под покритието на формуляр 302 на НАТО, предвиден в Конвенцията между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните сили, подписана в Лондон на 19 юни 1951 г., или под покритието на формуляр 302 на ЕС, предвиден в член 1, параграф 51 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията.

м) стоки, въвеждани от една от договарящите страни, от Сеута и Мелиля, Хелголанд, Република Сан Марино, града държава Ватикан, община Ливиньо и швейцарските митнически ексклави Samnaun и Sampuoir;

н) следните стоки на борда на плавателни съдове и въздухоплавателни средства:

(1) стоки, които са били доставени за влагане като части или принадлежности на тези плавателни съдове и въздухоплавателни средства;

(2) стоки за експлоатацията на двигателите, машините и другото оборудване на тези плавателни съдове или въздухоплавателни средства;

(3) хранителни продукти и други артикули, предназначени за използване или продажба на борда;

о) продукти от морски риболов и други продукти, уловени извън митническите територии на договарящите страни от техни риболовни кораби;

п) плавателните съдове и превозваните на тях стоки, влизащи в териториалните води на една от договарящите страни единствено с цел снабдяване със запаси, без свързване с пристанищните съоръжения;

р) домакински принадлежности съгласно определението в законодателството на съответната договаряща страна, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз.

2. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква в случаите, предвидени в международно споразумение в областта на сигурността, сключено между една от договарящите се страни и трета държава в съответствие с процедурата, предвидена в член 9, параграф 3 от споразумението.

3. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква в случаите, когато стоките напускат временно митническите територии на договарящите страни по време на транспортирането им по море или по въздух между две точки в тези митнически територии и без да са спирали в трета държава.

ЧЛЕН 4

МЯСТО НА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Обобщената декларация за въвеждане се подава пред митническото учреждение, което е компетентно да упражнява митнически надзор в мястото на митническата територия на една от договарящите страни, където ще пристигне транспортното средство, превозващо стоките от трета държава или трета територия, наричано по-долу митническото учреждение на първо въвеждане.

2. Обобщената декларация за въвеждане се подава чрез предоставянето на повече от един набор от данни или чрез предоставянето на минималния набор от данни, като лицето, което предоставя частичния или минималния набор от данни, извършва това пред митническото учреждение, което, доколкото му е известно, е митническото учреждение на първо въвеждане. Ако посоченото лице не знае кое е мястото на митническите територии на договарящите се страни, на което транспортното средство, превозващо стоките, се очаква да пристигне най-напред, митническото учреждение на първо въвеждане може да се определи въз основа на мястото, за което са изпратени стоките.

3. Митническите органи на договарящите страни могат да позволят обобщената декларация за въвеждане да бъде подадена в друго митническо учреждение, при условие че последното незабавно предаде или предостави по електронен път необходимите данни на разположение на митническото учреждение на първо въвеждане.

ЧЛЕН 5

РЕГИСТРИРАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Митническите органи регистрират всяко предоставяне на данни от обобщената декларация за въвеждане при получаването им и уведомяват незабавно декларатора или негов представител за нейната регистрация и му съобщават основен референтен номер за подадените данни и за датата на регистрация.

2. От датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, митническите органи уведомяват незабавно превозвача за регистрацията, при условие че превозвачът е

поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система, в която е подадена обобщената декларация за въвеждане от лице, различно от превозвача.

ЧЛЕН 6

ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

Когато не е приложимо нито едно от освобожданията от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане по член 10 от споразумението и член 3, данните от обобщената декларация за въвеждане се предоставят, както следва:

а) за стоки, транспортирани по въздух,

(1) експресните куриери подават за всички пратки минималния набор от данни от датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(2) пощенските оператори подават за всички пратки, чието крайно местоназначение е договаряща страна, минималния набор от данни от датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;

(3) с предоставянето на един или повече набори от данни чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, от датата на въвеждането на пусков етап 2 на тази система;

б) за стоки, транспортирани по море, по вътрешен воден път, с шосеен и железопътен транспорт — с предоставянето на един или повече от един набор от данни чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, от датата на въвеждането на пусков етап 3 на тази система.

ЧЛЕН 7

СРОКОВЕ ЗА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите страни по море, обобщената декларация за въвеждане се подава в следните срокове:

а) за товари в контейнери, различни от случаите, в които се прилага буква в) или буква г) — най-късно 24 часа преди натоварването на стоките на плавателния съд, с който ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите страни;

б) за насипни товари или насипни товари на части, различни от случаите, в които се прилага буква в) или г) — най-късно четири часа преди пристигането на плавателния съд в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите страни;

в) най-късно два часа преди пристигането на плавателния съд в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите страни в случай на стоки, идващи от:

(1) Гренландия;

(2) Фарьорските острови;

(3) Исландия;

(4) пристанищата на Балтийско море, Северно море, Черно море и Средиземно море;

(5) всички пристанища на Мароко;

г) за движение, различно от случаите, в които се прилага буква в) — между територия извън митническите територии на договарящите страни и френските отвъдморски департаменти, Азорските острови, островите Мадейра или Канарските острови — когато продължителността на плаването е по-малка от 24 часа — най-късно два часа преди пристигане в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите страни.

2. Когато стоките се въвеждат в митническите територии на договарящите страни по въздух, пълните данни от обобщената декларация за въвеждане се подават възможно най-бързо и във всеки случай в следните срокове:

а) за полети с продължителност под четири часа — най-късно до действителното заминаване на въздухоплавателното средство;

б) за други полети — най-късно четири часа преди пристигането на въздухоплавателното средство на първото летище на митническите територии на договарящите страни.

3. От датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, пощенските оператори и експресните куриери подават най-малко минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане възможно най-скоро и най-късно преди стоките да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, с което ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите страни.

4. От датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, икономическите оператори, различни от пощенски оператори и експресни превозвачи, подават най-малко минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане възможно най-скоро и най-късно преди стоките да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, с което ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите страни.

5. От датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато е предоставен само минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане в сроковете, посочени параграфи 3 и 4, другите данни се предоставят в сроковете, посочени в параграф 2.

6. До датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, минималният набор от данни от обобщената декларация за въвеждане, подаден в съответствие с параграф 3, се счита за пълната обобщена декларация за въвеждане на стоки в пощенски пратки, чието крайно местоназначение е в договаряща страна, и на стоки в експресни пратки, чиято вътрешна стойност не надхвърля 22 EUR.

7. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите страни с железопътен транспорт, обобщената декларация за въвеждане се подава в следните срокове:

а) когато пътуването на влака от последната гара за композиране на влака, намираща се в трета държава, до митническото учреждение на първо въвеждане продължава по-малко от два часа — най-късно един час преди пристигането на стоките на мястото, за което посоченото митническо учреждение е компетентно учреждение;

б) във всички други случаи — най-късно два часа преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.

8. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите страни по шосе, обобщената декларация за въвеждане се подава най-късно един час преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.

9. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите страни по вътрешни водни пътища, обобщената декларация за въвеждане се подава най-късно два часа преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.

10. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите страни с транспортно средство, което от своя страна се превозва от активно транспортно средство, срокът за подаване на обобщената декларация за въвеждане е срокът, който е приложим за активното транспортно средство.

11. Сроковете, посочени в параграфи 1—10, не се прилагат в случай на *непреодолима сила*.

12. При спазване на процедурата, посочена в член 9, параграф 3 от споразумението, сроковете, посочени в параграфи 1—10, не се прилагат, когато в международни споразумения в областта на сигурността между договаряща страна и трети държави е посочено друго.

ЧЛЕН 8

АНАЛИЗ НА РИСКА, СВЪРЗАН СЪС СИГУРНОСТТА И БЕЗОПАСНОСТТА, И МИТНИЧЕСКИ ПРОВЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ И БЕЗОПАСНОСТ ВЪВ ВРЪЗКА С ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

1. Анализът на риска се извършва преди пристигането на стоките в митническото учреждение на първо въвеждане, при условие че обобщената декларация за въвеждане е подадена в рамките на сроковете, предвидени в член 7, освен ако е установен риск или е необходимо да бъде извършен допълнителен анализ на риска.

Без да се засягат разпоредбите на първа алинея, първоначален анализ на риска по отношение на стоките, които се въвеждат на митническите територии на договарящите страни с въздушен транспорт, се извършва възможно най-скоро след получаване на минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане, посочена в член 7, параграфи 3 и 4.

2. Митническото учреждение на първо въвеждане завършва анализа на риска за целите на сигурността и безопасността след следния обмен на информация чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1:

а) незабавно след регистрацията митническото учреждение на първо въвеждане предоставя данните от обобщената декларация за въвеждане на митническите органи на договарящите страни, посочени в тези данни, и на митническите органи на договарящите страни, които са записали в електронната система информация, свързана с рискове за сигурността и безопасността, която съответства на данните от обобщената декларация за въвеждане;

б) в сроковете по член 7 митническите органи на договарящите страни, посочени в буква а), извършват анализ на риска за целите на сигурността и безопасността и, ако установят риск, предоставят резултатите на разположение на митническото учреждение на първо въвеждане;

в) за да завърши анализа на риска, митническото учреждение на първо въвеждане взема предвид информацията за резултатите от анализа на риска, предоставена от държавите членки, посочени в буква а);

г) митническото учреждение на първо въвеждане предоставя резултатите от завършения анализ на риска на митническите органи на договарящите страни, които са допринесли за анализа на риска, и на тези, които са потенциално засегнати от движението на стоките;

д) при условие че те са поискали да бъдат уведомени и имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1, митническото учреждение на първо въвеждане уведомява за завършването на анализа на риска следните лица:

– декларатора или негов/неин представител;

– превозвача, ако е различен от декларатора и неговия/нейния представител.

3. Когато за завършването на анализа на риска митническото учреждение на първо въвеждане се нуждае от допълнителна информация за данните от обобщената декларация за въвеждане, анализът трябва да завърши след предоставянето на тази информация.

За тези цели митническото учреждение на първо въвеждане изисква информацията от лицето, което е подало обобщената декларация за въвеждане, или, когато е приложимо, от лицето, което е подало данните от обобщената декларация за въвеждане. Когато това лице е различно от превозвача, митническото учреждение на първо въвеждане информира превозвача, при условие че той е поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1.

4. Когато митническото учреждение на първо въвеждане има разумни основания да подозира, че въведените по въздух стоки биха могли да представляват сериозна заплаха за авиационната сигурност, то изисква преди натоварването на пратката на въздухоплавателно средство, което ще се отправи към митническите територии на договарящите страни, да бъде подложена на проверка за високорисков товар и поща съгласно точка 4 от приложението към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт[13], с което се определят подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти за авиационна сигурност.

Митническото учреждение на първо въвеждане уведомява следните лица, при условие че имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1:

– декларатора или негов/неин представител;

– превозвача, ако е различен от декларатора и неговия/нейния представител.

След уведомяването лицето, подало обобщената декларация за въвеждане, или, когато е приложимо, лицето, което е подало данните от обобщената декларация за въвеждане, предоставя на митническото учреждение на първо въвеждане резултатите от тази проверка и всяка друга свързана информация от значение. Анализът на риска завършва единствено след предоставянето на тази информация.

[13] Споразумение между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (ОВ L 114, 30.4.2002 г., стр. 73, включително предишни и бъдещи изменения, договорени от Съвместния комитет от горепосоченото споразумение).

5. Когато митническото учреждение на първо въвеждане има основателни причини да смята, че въвежданите с въздушен транспорт стоки или въвежданите с морски транспорт товари в контейнери, както е посочено в член 7, параграф 1, буква а) биха представлявали толкова сериозна заплаха за сигурността и безопасността, че се налагат незабавни действия, то се разпорежда стоките да не се натоварват на съответното транспортно средство.

Митническото учреждение на първо въвеждане уведомява следните лица, при условие че имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1:

– декларатора или негов/неин представител;

– превозвача, ако е различен от декларатора и неговия/нейния представител.

Уведомяването се извършва веднага след откриването на съответния риск, а в случая на товари в контейнери, които се въвеждат с морски транспорт, както е посочено в член 7, параграф 1, буква а) — най-късно 24 часа след получаването на обобщената декларация за въвеждане или, когато е приложимо, на данните от обобщената декларация за въвеждане от превозвача.

Митническото учреждение на първо въвеждане информира незабавно за това уведомяване и митническите органи на договарящите страни и им предоставя съответните данни от обобщената декларация за въвеждане.

6. Когато дадена пратка е установена като представляваща заплаха от такова естество, че се налагат незабавни действия при пристигането на транспортното средство, митническото учреждение на първо въвеждане предприема тези действия при пристигането на стоките.

7. След като завърши анализа на риска, митническото учреждение на първо въвеждане може да препоръча чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, най-подходящото място и най-подходящите мерки за извършване на проверка.

Митническото учреждение, компетентно за мястото, препоръчано като най-подходящо за проверката, взема решение относно проверката и чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, предоставя резултатите от това решение на всички митнически учреждения на договарящите се страни, потенциално засегнати от движението на стоките, най-късно към момента на представяне на стоките пред митническото учреждение на първо въвеждане.

8. Митническите учреждения предоставят резултатите от митническата проверка за целите на сигурността и безопасността на разположение на други митнически органи на договарящите страни чрез системата, посочена в член 1, параграф 1, когато:

а) митнически орган е оценил рисковете като високи и изискващи митнически контрол, а резултатите от контрола показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило; или

б) резултатите от контрола не показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило, но съответният митнически орган смята, че рискът е висок в други части на митническите територии на договарящите се страни; или

в) това е необходимо за единното прилагане на правилата в настоящото споразумение.

Договарящите страни обменят информация относно рисковете, посочени в букви а) и б), в системата, посочена в член 12, параграф 3 от споразумението.

9. Когато стоки, за които е отпаднало задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане в съответствие с член 3, параграф 1, букви в)—е), з)—м), о) и р), се въвеждат на митническите територии на договарящите страни, анализът на риска се извършва при представянето на стоките.

10. Стоки, представени пред митницата, може да бъдат освободени веднага след извършването на анализа на риска и резултатите от този анализ и, при необходимост, предприетите мерки позволяват такова освобождаване.

11. Анализ на риска се извършва също и ако данните от обобщената декларация за въвеждане са поправени в съответствие с член 2, параграфи 3 и 4. В този случай, без да се засяга срокът в параграф 5, трета алинея за товари в контейнери, въвеждани чрез морски транспорт, анализът на риска трябва да завърши веднага след получаването на данните, освен ако е установен риск или е необходимо да бъде извършен допълнителен анализ на риска.

ЧЛЕН 9

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ДАННИ ОТ ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ ОТ ДРУГИ ЛИЦА

1. От датата, определена за въвеждане на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато за същите стоки, транспортирани по въздух, едно или повече лица, различни от превозвача, са сключили един или повече договори за транспорт, обхванати от една или повече въздушни товарителници, се прилагат следните правила:

а) лицето, издаващо въздушна товарителница, информира лицето, което е сключило договор за транспорт с него, за издаването на тази въздушна товарителница;

б) в случай на споразумение за съвместно товарене на стоки лицето, издаващо въздушната товарителница, информира за издаването на тази въздушна товарителница лицето, с което е сключило това споразумение;

в) превозвачът и всяко от лицата, издаващи въздушна товарителница, представя в данните от обобщената декларация за въвеждане самоличността на лице, което не е предоставило необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане, с които е разполагало;

г) ако лицето, издаващо въздушната товарителница, не предостави данните, които са необходими за обобщената декларация за въвеждане, на своя договорен партньор, който му издава въздушна товарителница, или на своя договорен партньор, с който е сключил споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, което не предоставя необходимите данни, с които разполага, предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане.

2. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато пощенският оператор не предостави необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане относно пощенски пратки на превозвача, който е длъжен да подаде останалите данни на декларацията чрез тази система, се прилагат следните правила:

а) пощенският оператор по местоназначение, ако стоките се изпращат до договарящите страни, или пощенският оператор на договарящите страни на първо въвеждане, ако стоките преминават транзитно през договарящите страни, предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане; както и

б) в данните на обобщената декларация за въвеждане превозвачът предоставя самоличността на пощенския оператор, който не е предоставил необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане, с които е разполагал.

3. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато експресният куриер не предостави на превозвача необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане относно експресни пратки, транспортирани по въздуха, се прилагат следните правила:

а) експресният превозвач предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане; както и

б) в данните за обобщената декларация за въвеждане превозвачът предоставя самоличността на експресния куриер, който не е предоставил необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане, с които е разполагал.

4. От датата, определена за въвеждане на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато в случай на транспортиране по море или по вътрешен воден път за същите стоки са сключени един или повече допълнителни договори за транспорт от едно или повече лица, различни от превозвача, обхванати от един или повече коносаменти, се прилагат следните правила:

а) лицето, издаващо коносамента, информира лицето, което е сключило договор за транспорт с него, за издаването на коносамента;

б) в случай на споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, издаващо коносамента, информира за издаването на този коносамент лицето, с което е сключило това споразумение;

в) превозвачът и всяко от лицата, издаващи коносамент, представят в данните от обобщената декларация за въвеждане самоличността на лице, което е сключило договор за транспорт с тях и не е предоставило необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане, с които е разполагало;

г) лицето, издаващо коносамента, предоставя в данните за обобщената декларация за въвеждане самоличността на получателя, посочен в коносамента, който няма други съответни коносаменти и не е предоставил данните, необходими за обобщената декларация за въвеждане, с които е разполагал;

д) ако лицето, издаващо коносамента, не предостави данните, които са необходими за обобщената декларация за въвеждане, на своя договорен партньор, който му издава коносамент, или на своя договорен партньор, с който е сключил споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, което не предоставя необходимите данни, с които разполага, предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане;

е) ако получателят, посочен в коносамент, който няма други съответни коносаменти, не предоставя данните, необходими за обобщената декларация за въвеждане, на лицето, издаващо този коносамент, той подава тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане.

ЧЛЕН 10

ОТКЛОНЯВАНЕ НА МОРСКИ ПЛАВАТЕЛЕН СЪД ИЛИ ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНО СРЕДСТВО, ВЛИЗАЩО В МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ

1. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато въздухоплавателно средство е отклонено и е пристигнало в първото място в митническо учреждение, намиращо се в държава, която не е посочена като държава по маршрута в обобщената декларация за въвеждане, действителното митническо учреждение на първо въвеждане възстановява чрез тази система данните за обобщената декларация за въвеждане, резултатите от анализа на риска и препоръките за проверки, направени от очакваното митническо учреждение на първо въвеждане.

2. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1, когато морски плавателен съд е отклонен и е пристигнал в първото място в митническо учреждение, намиращо се в държава, която не е посочена като държава по маршрута в обобщената декларация за въвеждане, действителното митническо учреждение на първо въвеждане възстановява чрез тази система данните за обобщената декларация за въвеждане, резултатите от анализа на риска и препоръките за проверки, направени от очакваното митническо учреждение на първо въвеждане.

ДЯЛ II

ТЕХНИЧЕСКИ ДОГОВОРЕНОСТИ ОТНОСНО СИСТЕМАТА ЗА КОНТРОЛ НА ВНОСА 2

ЧЛЕН 11

СИСТЕМА ЗА КОНТРОЛ НА ВНОСА 2

1. Системата за контрол на вноса 2 (СКВ2) позволява осъществяването на комуникация между икономическите оператори и договарящите страни с оглед изпълнение на изискванията към обобщената декларация за въвеждане, анализ на рисковете от страна на митническите органи на договарящите страни за целите на сигурността и безопасността и митнически мерки, насочени към смекчаване на тези рискове, включително митнически проверки, свързани със сигурността и безопасността, както и комуникация между договарящите страни с оглед изпълнение на изискванията към обобщената декларация за въвеждане.

2. Системата за контрол на вноса 2 (СКВ2) се състои от следните общи компоненти, разработени на равнище Съюз:

а) споделен интерфейс за търговци;

б) общо хранилище.

3. Швейцария разработва национална система за въвеждане като национален компонент, който е достъпен в Швейцария.

4. Швейцария може да разработи национален интерфейс за търговци като национален компонент, който е достъпен в Швейцария.

5. Системата за контрол на вноса 2 (СКВ2) се използва за следните цели:

а) за подаване, обработка и съхранение на данните от обобщената декларация за въвеждане, искания за поправки или анулиране съгласно член 10 от споразумението и приложение I;

б) за получаване, обработка и съхранение на данните от обобщената декларация за въвеждане, изведени от декларациите, посочени в член 10 от споразумението и приложение I;

в) за подаване, обработка и съхранение на данните относно пристигането и уведомления за пристигане на морски плавателни съдове или въздухоплавателни средства съгласно член 10 от споразумението и приложение I;

г) за получаване, обработка и съхранение на информация относно представянето на стоки пред митническите органи на договарящите страни съгласно член 10 от споразумението и приложение I;

д) за получаване, обработка и съхранение на информация относно искания за анализ на риска и резултати от него, препоръките за проверки, решенията относно проверките и резултатите от проверките съгласно членове 10 и 12 от споразумението и приложение I;

е) за получаване, обработка и съхранение на уведомления и информация до и от икономическите оператори съгласно членове 10 и 12 от споразумението и приложение I;

ж) за подаване, обработка и съхранение на информация от икономическите оператори, поискана от митническите органи на договарящите страни, съгласно членове 10 и 12 от споразумението и приложение I.

6. Системата за контрол на вноса 2 (СКВ2) се използва за наблюдение и оценка от страна на договарящите страни на изпълнението на общите критерии и стандарти за риск с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол, посочени в член 12 от споразумението.

7. Автентификацията и проверката на достъпа на икономическите оператори и на другите лица за целите на достъпа до общите компоненти на системата за СКВ2 се извършват посредством системата за ЕУП и ЦП, посочена в член 13.

8. Автентификацията и проверката на достъпа на длъжностните лица на договарящите страни за целите на достъпа до общите компоненти на СКВ2 се извършват посредством предоставените от Съюза мрежови услуги.

9. Хармонизираният интерфейс за търговци е входна точка към СКВ2 за икономическите оператори в съответствие с член 1.

10. Хармонизираният интерфейс за търговци е оперативно съвместим с общото хранилище на СКВ2, посочено в параграфи 12—14.

11. Хармонизираният интерфейс за търговци се използва за подавания, искания за поправка, искания за анулиране, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и уведомленията за пристигане, както и за обмена на информация между договарящите страни и икономическите оператори.

12. Общото хранилище на СКВ2 се използва от договарящите страни за обработване на данните от обобщените декларации за въвеждане, искания за поправка, искания за анулиране, уведомления за пристигане, информация относно представянето на стоки, информация относно искания за анализ на риска и резултати от него, препоръки за проверки, решения относно проверки и резултати от проверки и за обмена на информация с икономическите оператори.

13. Общото хранилище на СКВ2 се използва от договарящите страни за целите на статистиката и оценката, както и за обмена на информация от обобщената декларация за въвеждане между договарящите страни.

14. Общото хранилище на СКВ2 е оперативно съвместимо с хармонизирания интерфейс за търговци, националните интерфейси за търговци, когато са разработени от договарящите страни, както и с националните системи за въвеждане.

15. Митническият орган на договаряща страна използва общото хранилище, за да се консултира с митнически орган на другата договаряща страна в съответствие с членове 10 и 12 от споразумението и приложение I, преди да завърши анализа на риска с оглед на сигурността и безопасността. Митническият

орган на договаряща страна използва също така общото хранилище, за да се консултира с митнически орган на другата договаряща страна относно препоръчаната проверка, взетите решения във връзка с препоръчана проверка и относно резултатите от митническа проверка, свързана със сигурността и безопасността, в съответствие с членове 10 и 12 от споразумението и приложение I.

16. Националният интерфейс за търговци, когато е разработен от договарящите страни, е входна точка на СКВ2 за икономическите оператори в съответствие с член 1, когато подаването е адресирано до договарящата страна, която управлява националния интерфейс за търговци.

17. По отношение на подавания, поправки, анулиране, обработка, съхранение на данните от обобщената декларация за въвеждане и уведомления за пристигане, както и обмен на информация между договарящите страни и икономическите оператори последните могат да изберат да използват националния интерфейс за търговци, когато е разработен такъв, или хармонизирания интерфейс за търговци.

18. Националният интерфейс за търговци, когато е разработен такъв, е оперативно съвместим с общото хранилище на СКВ2.

19. Когато Швейцария разработи национален интерфейс за търговци, тя информира Съюза за това.

20. Митническите органи на договарящите страни използват национална система за въвеждане за обмен на данни от обобщените декларации за въвеждане, извлечени от декларациите, посочени в член 10 от споразумението, за обмен на информация и уведомления с общото хранилище във връзка с информация относно пристигането на морски плавателни съдове или въздухоплавателни средства, за информация относно представянето на стоки, за обработка на искания за анализ на риска, за обмен и обработка на информация относно резултатите от анализа на риска, за препоръки за проверка, за решения относно проверка и за резултати от проверка.

21. Тя се използва също така в случаите, при които митнически орган на договаряща страна иска допълнителна информация от икономическите оператори и получава такава информация.

22. Националната система за въвеждане е оперативно съвместима с общото хранилище.

23. Националната система за въвеждане е оперативно съвместима с разработени на национално равнище системи за извличане на информация, посочена в параграф 20.

ЧЛЕН 12

ФУНКЦИОНИРАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА КОНТРОЛ НА ВНОСА 2 И ОБУЧЕНИЕ ОТНОСНО НЕЙНОТО ИЗПОЛЗВАНЕ

1. Общите компоненти се разработват, изпитват, въвеждат и управляват от Съюза. Националните компоненти се разработват, изпитват, въвеждат и управляват от Швейцария.

2. Швейцария гарантира, че националните компоненти са оперативно съвместими с общите компоненти.

3. Съюзът извършва поддръжката на общите компоненти, а Швейцария извършва поддръжката на своите национални компоненти.

4. Договарящите страни гарантират непрекъснато функциониране на електронните системи.

5. Съюзът може да промени общите компоненти на електронните системи с цел коригиране на неизправности, добавяне на нови функционалности или промяна на съществуващите такива.

6. Съюзът информира Швейцария относно промените и актуализациите на общите компоненти.

7. Швейцария информира Съюза относно промените и актуализациите на националните компоненти, които могат да окажат въздействие върху функционирането на общите компоненти.

8. Договарящите страни оповестяват публично информацията относно промените и актуализациите на електронните системи в съответствие с параграфи 6 и 7.

9. В случай на временно нефункциониране на СКВ2 се прилага план за непрекъснатост на работата, определен от договарящите страни.

10. Договарящите страни се информират взаимно за липсата на достъп до електронните системи, причинена от временно нефункциониране.

11. Съюзът подкрепя Швейцария по отношение на използването и функционирането на общите компоненти на електронните системи чрез предоставяне на подходящи материали за обучение.

ЧЛЕН 13

ПЛАТФОРМА ЗА ЕДИННО УПРАВЛЕНИЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ И ЦИФРОВ ПОДПИС

1. Платформата за единно управление на потребителите и цифров подпис (наричана по-долу „ЕУП и ЦП“) позволява осъществяването на комуникация между системите за управление на самоличността и достъпа на договарящите страни, посочени в параграф 6, за целите на предоставянето на сигурен разрешен достъп до електронните системи на длъжностните лица на договарящите страни и икономическите оператори.

2. Платформата за ЕУП и ЦП се състои от следните общи компоненти:

а) система за управление на достъпа;

б) система за административно управление.

3. Платформата за ЕУП и ЦП се използва, за да се гарантира автентификацията и проверката на достъпа на:

а) икономическите оператори за целите на получаване на достъп до СКВ2;

б) длъжностните лица на договарящите страни за целите на получаване на достъп до общите компоненти на СКВ2 и за целите на поддръжката и управлението на платформата за ЕУП и ЦП.

4. Договарящите страни създават системата за управление на достъпа, за да валидират заявките за достъп, подадени в рамките на платформата за ЕУП и ЦП от икономическите оператори, чрез оперативно взаимодействие със създадените от договарящите страни системи за управление на самоличността и достъпа, посочени в параграф 6.

5. Договарящите страни създават системата за административно управление с цел управление на правилата за автентификация и упълномощаване във връзка с валидирането на идентификационните данни на икономическите оператори за целите на разрешаване на достъп до електронните системи.

6. Договарящите страни създават система за управление на самоличността и достъпа, за да гарантират:

а) сигурни регистрация и съхранение на идентификационните данни на икономическите оператори;

б) сигурен обмен на подписани и криптирани идентификационни данни на икономическите оператори.

ЧЛЕН 14

УПРАВЛЕНИЕ НА ДАННИ, ОТГОВОРНОСТ И СИГУРНОСТ

1. Договарящите страни гарантират, че данните, регистрирани на национално равнище, съответстват на данните, които са регистрирани в общите компоненти, и се актуализират текущо.

2. По дерогация от параграф 1 договарящите страни гарантират, че следните данни съответстват на данните, които са регистрирани в общото хранилище на СКВ2 и се актуализират в съответствие с тях:

а) данните, регистрирани на национално равнище от националната система за въвеждане към общото хранилище;

б) данните, получени от общото хранилище, към националната система за въвеждане.

3. Данните в общите компоненти на СКВ2, които се предават или регистрират в споделения интерфейс за търговци от икономически оператор, може да бъдат достъпни или да се обработват от този икономически оператор.

4. Данните в общите компоненти на СКВ2:

а) които се предават на договаряща страна от икономически оператор чрез хармонизирания интерфейс за търговци в общото хранилище, от тази договаряща страна в общото

хранилище. Когато е необходимо, тази договаряща страна може да получи също така достъп до такава информация, регистрирана в хармонизирания интерфейс за търговци;

б) които се предават или регистрират в общото хранилище от договорна страна, може да бъдат достъпни и да се обработват от тази договаряща страна;

в) които са посочени в букви а) и б) по-горе, може да бъдат достъпни и да се обработват от другата договаряща страна, когато тя участва в анализа на риска и/или в процеса на проверка, за които се отнасят данните, в съответствие с членове 10 и 2 от споразумението и приложение I.

г) може да бъдат обработвани от Комисията в сътрудничество с договарящите страни за целите, посочени в член 1, параграф 1, буква в) и член 11, параграф 6 от приложение I. Комисията и договарящите страни могат да получат достъп до резултатите от това обработване.

5. Договарящите страни могат да получат достъп до данните в общия компонент на СКВ2, които са регистрирани в общото хранилище от Съюза. Тези данни може да бъдат обработвани от Съюза.

6. Съюзът носи отговорност за общите компоненти на системата.

7. Швейцария носи отговорност за своите национални компоненти.

8. Съюзът гарантира сигурността на общите компоненти, а Швейцария гарантира сигурността на своите национални компоненти.

9. За тези цели договарящите страни предприемат най-малкото мерките, необходими за:

а) предотвратяване на достъпа на неупълномощени лица до съоръженията, използвани за обработката на данните;

б) предотвратяване на въвеждането на данни и евентуалното разглеждане, промяна или заличаване на данни от неупълномощени лица;

в) разкриване на дейностите, посочени в букви а) и б).

10. Договарящите страни се информират взаимно за всички дейности, които биха могли да доведат до нарушение или съмнение за нарушение в сигурността на електронните системи.

11. Договарящите страни създават планове за сигурността на всички системи.

12. Данните, регистрирани в компонентите на СКВ2, се съхраняват най-малко три години след регистрацията им. Договарящите страни могат да надвишат този период, когато това се изисква от съответното национално законодателство.

ЧЛЕН 15

ОБРАБОТКА НА ЛИЧНИ ДАННИ

Във връзка с обработката на лични данни в СКВ2 и ЕУП и ЦП:

а) Швейцария и държавите — членки на ЕС, действат като администратори на лични данни в съответствие с разпоредбата на член 14 от споразумението.

б) Комисията действа като обработваща лични данни и спазва задълженията, които са ѝ наложени в това отношение съгласно Регламент (ЕС) № 2018/1725[14], освен в случаите когато Комисията обработва данни за наблюдение и оценка на прилагането на общите критерии и стандарти за риска с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол, когато действа като съвместен администратор.

[14] Регламент (ЕС) № 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

ЧЛЕН 16

УЧАСТИЕ В РАЗРАБОТВАНЕТО, ПОДДРЪЖКАТА И УПРАВЛЕНИЕТО НА СКВ2

Съюзът дава възможност на швейцарски експерти да участват като наблюдатели по въпроси, касаещи разработването, поддръжката и управлението на СКВ2, в заседания на митническата експертна група и на съответните работни групи. Съюзът решава за всеки отделен случай относно участието на швейцарски експерти в заседания на работните групи, в които са представени само ограничен брой държави — членки на ЕС, които докладват на митническата експертна група.

ДЯЛ III

ЧЛЕН 17

ФИНАНСОВИ ДОГОВОРЕНОСТИ ОТНОСНО ОТГОВОРНОСТИТЕ, АНГАЖИМЕНТИТЕ И ОЧАКВАНИЯТА ПРИ ВЪВЕЖДАНЕТО И ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА СИСТЕМАТА ЗА КОНТРОЛ НА ВНОСА 2

По отношение на разширяването на използването на СКВ2 и като се има предвид глава III и приложение I от настоящото споразумение, тези финансови договорености (наричани по-долу „договореността“) определят елементите на сътрудничеството между страните, свързано с СКВ2.

а) Комисията ще разработва, изпитва, въвежда, управлява и поддържа централните компоненти на СКВ2, включващи общ интерфейс за търговци и общо хранилище (наричани по-долу централни компоненти на СКВ2), включително свързаните с тях приложения и услуги, които са необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност с ИТ системите в Швейцария, като TAPAS, ЕУП и ЦП, мидълуер за CCN2ng, и се ангажира да ги предостави на Швейцария.

б) Швейцария ще разработва, изпитва, въвежда, управлява и поддържа националните компоненти на СКВ2.

в) Швейцария и Комисията се съгласяват да споделят разходите за разработване и еднократните разходи за централните компоненти на СКВ2, както и оперативните разходи за централните компоненти на СКВ2, за свързани с тях приложения и услуги, които са необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност, както следва:

(1) Част от разходите за разработване на централните компоненти на СКВ2 ще бъдат фактурирани от Комисията на Швейцария в съответствие с букви г) и д). Разходите за разработване обхващат разработването на софтуера на централните компоненти и придобиването и инсталирането на свързаната с тях инфраструктура (хардуер, софтуер, хостинг, лицензи и др.). Формулата за разпределение засяга 4 % от всички разходи за гореспоменатите услуги.

(2) Максималните разходи за разработване ще бъдат ограничени до 550 000 EUR (петстотин и петдесет хиляди евро) на пусков етап.

(3) Част от оперативните разходи за СКВ2 и TAPAS ще бъдат фактурирани от Комисията на Швейцария в съответствие с букви е), ж) и з). Оперативните разходи обхващат изпитването на съответствието, поддръжката на инфраструктурата (хардуер, софтуер, хостинг, лицензи и др.), на централните компоненти на СКВ2 и на свързаните с тях приложения и услуги, необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност (гаранция на качеството, хелпдеск и Управление на ИТ услуги). Формулата за разпределение засяга 4 % от всички разходи за гореспоменатите услуги.

(4) Оперативните разходи, свързани с използването на СКВ2 от страна на Швейцария, не трябва да превишават максималната сума от 450 000 EUR (четиристотин и петдесет хиляди евро) на година.

(5) Разходите за разработване и оперативните разходи за национален компонент или национални компоненти ще бъдат единствено за сметка на Швейцария.

(6) Швейцария ще получава информация за планираното развитие на разходите и ще бъде информирана за основните елементи на разработването на СКВ2, които може да имат отражение върху тези разходи.

г) Швейцария е съгласна да участва в разходите за разработването и изпитването на съответствието на централните компоненти на CKB2, направени преди прилагането на настоящото споразумение. За тази цел:

(1) Комисията ще информира Швейцария за прогнозната сума на необходимата вноска за годините преди прилагането на настоящото споразумение.

(2) До 15 май всяка година, считано от 15.5.2021 г., Комисията ще отправя искане до Швейцария да плати своята вноска за тези предходни разходи на равни траншове през първите четири години от използването на CKB2.

д) Швейцария е съгласна да участва в разходите за разработването на централните компоненти на CKB2. За тази цел:

(1) Швейцария е съгласна да плати за своето участие в разходите за разработването на пусков етап 1, пусков етап 2 и пусков етап 3 на CKB2.

(2) До 15 май всяка година, считано от 15.05.2021 г., Комисията ще отправя искане до Швейцария да плати своята вноска за разработването на най-новия пусков етап въз основа на надлежно документирано дебитно известие, издадено от Комисията.

е) Швейцария е съгласна да участва в оперативните разходи за централните компоненти на CKB2. За тази цел:

(1) До 31 юли всяка година, считано от 31.07.2021 г., Комисията ще информира Швейцария за прогнозните оперативни разходи за следващата година и ще изпрати на Швейцария прогнозния размер на необходимата вноска за следващата година в писмена форма. Швейцария ще бъде информирана по същия начин и в същия момент, когато Комисията информира всеки друг член на CKB2, както и за основните аспекти на разработването на CKB2.

(2) Единствено до 15 май 2021 г. Комисията ще поиска от Швейцария да плати своята годишна вноска за оперативните разходи за 2020 г. в размер на 110 000 EUR, както и прогнозната годишна вноска за 2021 г. в размер на 280 000 EUR. До 15 май всяка година, считано от 15.05.2022 г., Комисията ще отправя искане до Швейцария да плати своята вноска за съответната година, плюс размера на салдото (положително или отрицателно) за предходната година въз основа на надлежно документирано дебитно известие, издадено от Комисията.

(3) До 31 януари всяка година, считано от 31.01.2022 г.,

– Комисията ще уравнява сметките, свързани с предходни годишни разходи за функционирането на CKB2 и TAPAS, въз основа на вече заплатената от Швейцария сума спрямо действително направените разходи от Комисията и ще предостави на Швейцария извлечение от сметка с разбивка на разходите, показваща различните услуги и доставката на софтуер; както и

– ще представи пред Швейцария действителните годишни разходи, т.е. реалните оперативни разходи за предходната година. Комисията ще изчисли действителните и прогнозните разходи в съответствие със своите договори с изпълнители, сключени съгласно настоящите процедури за възлагане на договори.

Разликата (отрицателна или положителна) между действителните разходи и прогнозния размер за предходната година се изчислява и се съобщава от Комисията на Швейцария с извлечение от сметка. Извлечението от сметка ще включва прогнозния годишен размер на вноската, плюс размера на разликата (положителна или отрицателна), както и получената нетна сума, която ще бъде фактурирана от Комисията на Швейцария чрез годишното дебитно известие.

ж) Швейцария ще извърши плащането след датата на издаване на дебитното известие. Всички плащания трябва да се извършват по банковата сметка на Комисията, посочена в дебитното известие, в срок от 60 дни.

з) В случай че Швейцария изплати сумите, предвидени в буква в), по-късно от посочените в буква ж) дати, Комисията може да приложи закъснителни лихви (с лихвения процент, прилаган от Централната европейска банка за нейните операции в евро и публикуван в Официален

вестник, серия C, в сила към датата на изтичане на предвидения за плащането срок, увеличен с един пункт и половина). Същият лихвен процент ще се прилага към плащанията, които следва да се извършат от страна на Съюза.

и) В случай че Швейцария поиска специални корекции или нови ИТ продукти за централните компоненти на СКВ2, приложения или услуги, започването и завършването на тези разработки подлежи на отделно, взаимно споразумение, свързано с нуждите от ресурси и разходите за разработване.

й) Всички материали за обучение, които се създават и поддържат от страните, се споделят с всички страни безплатно по електронен път. Швейцария може да копира, разпространява, показва и извършва работата и производните от нея продукти въз основа на споделени материали за обучение

(1) само ако в тях се посочва името на автора по начина, предвиден в споделения материал за обучение;

(2) само за нетърговски цели.

к) Страните се съгласяват да приемат и да изпълняват своите съответни отговорности във връзка с използването на централните компоненти на СКВ2, както е описано в приложение I към настоящото споразумение.

л) В случай на сериозни съмнения относно правилното прилагане на настоящото приложение или на СКВ2 всяка страна може да прекъсне прилагането на тази договореност, при условие че другата страна е била уведомена писмено три месеца предварително.

ДЯЛ IV

ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

ЧЛЕН 18

ФОРМА И СЪДЪРЖАНИЕ НА ОБОБЩЕНАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

1. Обобщената декларация за напускане се подава, като се използват технически средства за обработка на данните. Може да се използва и търговска, пристанищна или транспортна документация, при условие че съдържа необходимите данни.

2. Обобщената декларация за напускане съдържа данните, предвидени за тази декларация в колони A1 и A2 на глава 3 от приложение Б към Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията, и съответстват на съответните формати, кодове и брой елементи, предвидени в приложение Б към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. Тя се попълва в съответствие с бележките в тези приложения. Автентичността на обобщената декларация за напускане се удостоверява от лицето, което я е изготвило.

3. Митническите органи позволяват подаването на обобщена декларация за напускане на хартиен носител или по всеки друг договорен между митническите органи заместващ начин само при някое от следните обстоятелства:

а) когато компютризираната система на митническите органи не функционира;

б) когато електронното приложение на лицето, подаващо обобщената декларация за напускане, не функционира, при условие че митническите органи прилагат същото равнище на управление на риска като прилаганото по отношение на обобщените декларации за напускане при използване на технически средства за обработка на данни. Обобщената декларация за напускане на хартиен носител се подписва от лицето, което я е изготвило. Такива обобщени декларации за напускане на хартиен носител се придружават, когато е необходимо, от товарни списъци или други подходящи списъци и съдържат данните, посочени в параграф 2.

4. Всяка договаряща страна определя условията и процедурите, съгласно които лицето, подаващо обобщена декларация за напускане, може да промени един или повече елементи от данните в декларацията след нейното подаване.

ЧЛЕН 19

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

1. Обобщена декларация за напускане не се изисква по отношение на следните стоки:

а) електроенергия;

б) стоки, които се извеждат по тръбопровод;

в) кореспондентски пратки, което означава писма, пощенски картички, писма, написани с Брайлов шрифт, и печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни или износни мита;

г) стоки в пощенски пратки, които се движат съгласно правилата на Всемирния пощенски съюз;

д) стоки, по отношение на които се разрешава устна декларация или декларация с просто прекосяване на границата съгласно законодателството на договарящите страни, с изключение на палети, контейнери, транспортни средства, както и резервни части, аксесоари и оборудване за тях, когато се превозват по силата на договор за превоз.

е) стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците;

ж) стоки, обхванати от карнети ATA и CPD;

з) стоките, които са освободени по силата на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или други консулски конвенции, или Конвенцията от Ню Йорк за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

и) оръжия и военно оборудване, изведени от митническата територия на договаряща страна от отговорните за военната отбрана на договарящите страни власти в рамките на военен транспорт или транспорт, извършван единствено за целите на военните власти;

й) следните стоки, изведени от територията на договаряща страна директно към разположени в морето съоръжения, експлоатирани от лице, установено на митническата територия на една от договарящите страни:

(1) стоки, предназначени за целите на строителни и ремонтни дейности по съоръженията, разположени в морето, както и за тяхната поддръжка или преустройство;

(2) стоки, предназначени за монтиране или оборудване на съоръженията, разположени в морето;

(3) консумативи, предназначени за използване на съоръженията, разположени в морето;

к) стоки, пренасяни под покритието на формуляр 302 на НАТО, предвиден в Конвенцията между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните сили, подписана в Лондон на 19 юни 1951 г., или под покритието на формуляр 302 на ЕС, предвиден в член 1, параграф 51 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията;

л) стоки, които се доставят за влагане като части или принадлежности в плавателни съдове или въздухоплавателни средства и за експлоатацията на двигателите, машините и другото оборудване на плавателни съдове или на въздухоплавателни средства, както и хранителни продукти и други артикули, предназначени за използване или продажба на борда;

м) домакински принадлежности съгласно определението в законодателството на съответната договаряща страна, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;

н) стоки, изпратени от митническите територии на договарящите страни към Сеута и Мелиля, Хелголанд, Република Сан Марино, града държава Ватикан, община Ливиньо и швейцарските митнически ексклави Samnaun и Sampuoir;

о) стоки, които се превозват с плавателни съдове между пристанища на договарящите страни, без да спират в никое пристанище извън митническите територии на договарящите страни;

п) стоки, които се превозват с въздухоплавателни средства между летищата на договарящите страни, без да спират в никое летище извън митническите територии на договарящите страни;

2. Обобщена декларация за напускане не се изисква в случаите, предвидени в международно споразумение в областта на сигурността между една от договарящите страни и трета държава в съответствие с процедурата, предвидена в член 9, параграф 3 от споразумението.

3. Обобщена декларация за напускане не се изисква от договарящите страни по отношение на стоки в следните ситуации:

а) когато стоките се превозват с плавателен съд между пристанища на договарящите страни, който спира в пристанище извън митническите територии на договарящите страни и стоките останат на борда на плавателния съд по време на престоя на пристанището извън митническите територии на договарящите страни;

б) когато стоките се превозват с въздухоплавателно средство между летища на договарящите страни, което спира на летище извън митническите територии на договарящите страни и стоките останат на борда на въздухоплавателно средство по време на престоя на летището извън митническите територии на договарящите страни;

в) когато в пристанище или летище стоките не са разтоварени от превозното средство, с което са въведени на митническите територии на договарящите страни и с което ще бъдат изведени от тези територии;

г) когато стоките са били натоварени на предходно пристанище или летище в митническите територии на договарящите страни и е подадена обобщена декларация за напускане или е приложимо освобождаване от задължението за подаване на декларация преди напускането и стоките останат в транспортното средство, с което ще бъдат изведени от митническите територии на договарящите страни;

д) когато стоки на временно складиране или поставени под режим свободна зона се претоварват от транспортното средство, с което са били доставени до съоръжението за временно складиране или до свободната зона, под надзора на същото митническо учреждение, на плавателен съд, въздухоплавателно средство или железопътно превозно средство, с който/което ще бъдат изведени от митническите територии на договарящите страни, ако са изпълнени следните условия:

(1) претоварването се извършва в рамките на 14 дни след представянето на стоките в съответствие със законодателството на съответната договаряща страна, или при изключителни обстоятелства, в рамките на по-дълъг период, разрешен от митническите органи, когато, предвид обстоятелствата, периодът от 14 дни не е достатъчен;

(2) митническите органи разполагат с информация за стоките;

(3) доколкото е известно на превозвача, няма промяна по отношение на местоназначението на стоките и на получателя;

е) когато стоките са въведени на митническите територии на договарящите страни, но са отхвърлени от компетентния митнически орган и са върнати незабавно в държавата на износ.

ЧЛЕН 20

МЯСТО НА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

1. Обобщената декларация за напускане се подава пред компетентното митническо учреждение на митническата територия на договарящата страна, в която са извършени формалностите по напускането на стоките с местоназначение за трети държави. Митническа декларация за износ, използвана като обобщена декларация за напускане, обаче се подава пред компетентния орган на договарящата страна, на чиято митническа територия се извършват формалностите по износа на стоките с местоназначение трети държави. И в двата случая компетентното митническо учреждение извършва анализ на риска за целите на сигурността и безопасността на тези стоки въз основа на данните, съдържащи се в декларацията, както и митническите проверки за сигурност и безопасност, които се считат за необходими.

2. Когато стоките напуснат митническата територия на договаряща страна за трета държава през митническата територия на другата договаряща страна и формалностите по износа на стоките се извършват чрез транзитен режим в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим, за предаване на данните, посочени в член 18, параграф 2 към компетентните органи на втората договаряща страна, се използва Новата компютризирана транзитна система (NCTS).

В този случай митническото учреждение на първата договаряща страна предоставя резултатите от своята митническа проверка за сигурност и безопасност на митническия орган на втората договаряща страна, когато:

а) митническият орган е оценил рисковете като значими и изискващи митническа проверка, а резултатите от проверката показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило; или

б) резултатите от контрола не показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило, но съответният митнически орган смята, че рискът е висок в други части на митническите територии на договарящите се страни; или

в) това е необходимо за единното прилагане на правилата в настоящото споразумение.

Договарящите страни обменят информация относно рисковете, посочени в букви а) и б), в системата, посочена в член 12, параграф 3 от споразумението.

3. Чрез дерогация от параграф 1, с изключение на въздушен транспорт, когато стоките напуснат митническата територия на договаряща страна за трета държава през митническата територия на другата договаряща страна и формалностите по износа на стоките не се извършват чрез транзитен режим в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим, обобщената декларация за напускане се подава директно пред компетентното митническо учреждение на напускане във втората договаряща страна, където стоките напускат окончателно за трета държава.

ЧЛЕН 21

СРОКОВЕ ЗА ПОДАВАНЕ НА ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

1. Обобщената декларация за напускане се подава в следните срокове:

а) при морски транспорт:

(1) за движения на товари в контейнери, различни от случаите, посочени в подточки 2 и 3 — най-късно 24 часа преди натоварването на стоките на плавателния съд, с който предстои те да напуснат митническите територии на договарящите страни;

(2) за движения на товари в контейнери между митническите територии на договарящите страни и Гренландия, Фарьорските острови, Исландия или пристанищата на Балтийско море, Северно море, Черно море или Средиземно море и всички пристанища на Мароко — най-късно два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите страни;

(3) за движения на товари в контейнери между френските отвъдморски департаменти, Азорските острови, островите Мадейра или Канарските острови и територия извън митническите територии на договарящите страни, когато продължителността на пътуването е под 24 часа — най-късно два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите страни;

(4) за движения, които не включват товари в контейнери — най-късно два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите страни;

б) при въздушен транспорт — най-късно 30 минути преди заминаването от летище в митническите територии на договарящите страни;

в) при шосеен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища — най-късно един час преди стоките да напуснат митническите територии на договарящите страни;

г) при железопътен транспорт:

(1) когато пътуването на влака от последната гара за композиране на влака до митническото учреждение на напускане продължава по-малко от два часа — най-късно един час преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на напускане е компетентно учреждение;

(2) във всички други случаи — най-късно два часа преди стоките да напуснат митническите територии на договарящите страни.

2. В следните случаи срокът за подаване на обобщената декларация за напускане е този, приложим към активното транспортно средство, използвано за напускане на митническите територии на договарящите страни:

а) когато стоките са пристигнали в митническото учреждение на напускане с друго транспортно средство, от което се прехвърлят, преди да напуснат митническите територии на договарящите страни (интермодален транспорт);

б) когато стоките са пристигнали в митническото учреждение на напускане с транспортно средство, което от своя страна се превозва от активно транспортно средство при напускане на митническите територии на договарящите страни (комбиниран транспорт).

3. Сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, не се прилагат в случай на непреодолима сила.

4. Независимо от параграфи 1 и 2 всяка договаряща страна може да определи други срокове:

а) в случаите на транспорт, посочен в член 20, параграф 2 с цел да се позволи извършването на надежден анализ на риска и да се засекат пратки, които да бъдат подложени на митнически проверки за сигурност и безопасност,

б) в случая на международно споразумение в областта на сигурността между тази договаряща страна и трета държава, в съответствие с процедурата, предвидена в член 9, параграф 3 от споразумението.“

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

ДЯЛ I

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА СТАТУТ НА ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

ЧЛЕН 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Критериите за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор са следните:

а) липсата на сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липсата на сериозни криминални нарушения, свързани с икономическата дейност на заявителя;

б) доказателство от заявителя за високото равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската и в съответните случаи на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;

в) платежоспособност, която се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, което е достатъчно, за да може да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност;

г) подходящи стандарти за сигурност и безопасност, които се считат за изпълнени, когато заявителят докаже, че е взел подходящи мерки, за да гарантира сигурността и безопасността на международната верига за доставки, включително в областта на физическата цялост и контрол на достъпа, логистичните процеси и обработката на специфични видове стоки, персонала и идентификацията на неговите търговски партньори.

ЧЛЕН 2

СПАЗВАНЕ

1. Критерият, посочен в член 1, буква а), се счита за изпълнен, ако:

а) няма решение, взето от административен или съдебен орган, в което да се постановява, че някое от описаните в буква б) лица е извършило през последните три години сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство или на правилата за данъчно облагане, свързани с неговата икономическа дейност; както и

б) няма данни някое от изброените по-долу лица да е извършило тежко престъпление, свързано с неговата икономическа дейност, включително с икономическата дейност на заявителя, когато това е приложимо:

(1) заявителят,

(2) служителят или служителите, които при заявителя отговарят за митническите въпроси, и

(3) лицето или лицата, които отговарят за заявителя или упражняват контрол върху неговото управление.

2. Критерият, посочен в член 1, буква а), може да се счита за изпълнен обаче, когато митническият орган, компетентен за вземане на решението, смята, че дадено нарушение е несъществено спрямо броя или мащаба на съответните операции и не се съмнява в добросъвестността на заявителя.

3. Когато лицето, посочено в параграф 1, буква б), подточка 3, различно от заявителя, е установено или пребивава в трета държава, митническият орган, компетентен за вземане на решението, преценява дали е изпълнен критерият по член 1, буква а) въз основа на данните и информацията, с които разполага.

4. Когато заявителят е установен от по-малко от три години, митническият орган, компетентен за вземане на решението, преценява дали е изпълнен критерият по член 1, буква а) въз основа на данните и информацията, с които разполага.

ЧЛЕН 3

ЕФИКАСНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ТЪРГОВСКИТЕ И ТРАНСПОРТНИТЕ ОТЧЕТИ

Критерият, посочен в член 1, буква б), се счита за изпълнен, ако са изпълнени следните условия:

а) заявителят поддържа счетоводна система, която съответства на общоприетите счетоводни принципи, които се прилагат в договарящите страни, където се намира счетоводната му отчетност, позволява митнически контрол, основан на одит, и съхранява записи на данни за минали периоди, които осигуряват одитна следа от момента, в който данните се въвеждат в съответното дело;

б) отчетността, която заявителят води за митнически цели, е интегрирана в счетоводната му система или дава възможност за кръстосана проверка на информацията със счетоводната система;

в) заявителят позволява на митническия орган физически достъп до своите счетоводни системи и — в съответните случаи — до търговската и транспортната си отчетност;

г) заявителят позволява на митническия орган електронен достъп до своите счетоводни системи и — в съответните случаи — до търговската и транспортната си отчетност, когато тези системи или тази отчетност се водят в електронен вид;

д) заявителят разполага с административна организация, която съответства на вида и мащаба на стопанската му дейност и е подходяща за управлението на стоковите потоци, както и със система за вътрешен контрол, която е в състояние да предотвратява, открива и коригира грешки и да предотвратява и открива незаконосъобразни или нередовни операции;

е) когато е приложимо — заявителят разполага с удовлетворителни процедури за управление на лицензи и разрешения, предоставени в съответствие с мерки на търговската политика или свързани с търговията със селскостопански продукти;

ж) заявителят е въвел удовлетворителни процедури за архивиране на своята отчетност и информацията си, както и за защита от загуба на тази информация;

з) заявителят осигурява това неговите отговорни служители да са инструктирани да уведомяват митническите органи при констатирани трудности във връзка с изпълнението на изискванията и въвежда процедури за уведомяване на митническите органи за такива трудности;

и) заявителят разполага с адекватни мерки за сигурност, които предпазват компютърната му система от нерегламентиран достъп и защитават документацията му;

й) когато е приложимо — заявителят разполага с удовлетворителни процедури за управление на лицензи за внос и износ, които са свързани със забрани и ограничения, включително мерки за разграничаване на стоките, които са обект на забрани или ограничения, от останалите стоки, и мерки за осигуряване на спазването на тези забрани и ограничения.

ЧЛЕН 4

ПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ

1. Критерият, определен в член 1, буква в), се счита за изпълнен, когато заявителят отговаря на следните изисквания:

а) заявителят не е обект на производство по несъстоятелност;

б) през последните три години преди подаването на заявлението заявителят е изпълнявал финансовите си задължения, свързани с плащането на мита и на всички други задължения, данъци или такси, начислявани върху или във връзка с вноса или износа на стоки;

в) заявителят докаже въз основа на отчетността и информацията, налични за последните три години преди подаването на заявлението, че има достатъчен финансов капацитет, за да спазва задълженията си и да изпълнява ангажиментите си с оглед на вида и обема на стопанската дейност, в т.ч. че няма отрицателни активи, освен ако те може да бъдат обезпечени.

2. Ако заявителят е установен от по-малко от три години, неговата платежоспособност, както е предвидена в член 1, буква в), се проверява въз основа на наличната отчетност и информация.

ЧЛЕН 5

СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ И БЕЗОПАСНОСТ

1. Критерият, посочен в член 1, буква г), се счита за изпълнен, ако са изпълнени следните условия:

а) сградите, които ще се използват за операции, свързани с разрешение, осигуряват защита срещу незаконен достъп и са изградени от материали, които са устойчиви срещу незаконно влизане;

б) взети са адекватни мерки за предотвратяване на нерегламентирания достъп до офисите, зоните за експедиране, товарните докове, товарните зони и други подобни места;

в) по отношение на манипулацията на стоки са взети мерки, които включват защита срещу нерегламентирано въвеждане или замяна, срещу неправилна манипулация на стоките и срещу подправяне на товарните единици;

г) заявителят е взел мерки, които дават възможност неговите делови партньори да бъдат ясно идентифицирани и да се гарантира — чрез подходящи договорености или други мерки в зависимост от модела на стопанска дейност на заявителя — че тези делови партньори обезпечават сигурността на своята част от международната верига за доставки;

д) заявителят извършва, доколкото националното законодателство позволява, проверка за сигурност на бъдещите служители за длъжности, чувствителни от гледна точка на сигурността, и провежда периодично и когато обстоятелствата го изискват цялостни проверки на настоящите си служители, които работят на такива длъжности;

е) заявителят разполага с адекватни процедури за сигурност за всички външни доставчици на услуги, с които има договорни отношения;

ж) заявителят осигурява условия неговите служители, чиито отговорности имат отношение към въпросите на сигурността, да участват редовно в програми за повишаване на осведомеността им по тези въпроси;

з) заявителят е определил лице за връзка, което отговаря по въпросите на сигурността и безопасността.

2. Когато заявителят е титуляр на сертификат за сигурност и безопасност, издаден въз основа на международна конвенция, на международен стандарт на Международната организация по стандартизация или на европейски стандарт на европейски орган по стандартизация, този сертификат се взема под внимание при проверката на изпълнението на критериите, определени в член 1, буква г).

Критериите се считат за изпълнени, ако се докаже, че критериите за издаване на този сертификат са идентични или еквивалентни на критериите, определени в член 1, буква г).

3. Когато заявителят е регулиран агент или познат изпращач в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване, се счита, че критериите, посочени в параграф 1, са изпълнени по отношение на обектите и операциите, за които заявителят е получил статут на регулиран агент или познат изпращач, доколкото критериите за предоставяне на такъв статут са идентични или еквивалентни на предвидените в член 1, буква г).

ДЯЛ II

УЛЕСНЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯНИ НА ОДОБРЕНИТЕ ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОРИ

ЧЛЕН 6

УЛЕСНЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯНИ НА ОДОБРЕНИТЕ ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОРИ

1. Когато одобрен икономически оператор за целите на сигурността и безопасността подаде от свое име обобщена декларация за напускане под формата на митническа декларация или декларация за реекспорт, не се изискват други данни, освен посочените данни в тези декларации.

2. Когато одобрен икономически оператор за целите на сигурността и безопасността подаде от името на друго лице, което също е одобрен икономически оператор, обобщена декларация за напускане под формата на митническа декларация или декларация за реекспорт, не се изискват други данни, освен посочените данни в тези декларации.

ЧЛЕН 7

ПО-БЛАГОПРИЯТНО ТРЕТИРАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА РИСКА И ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОНТРОЛА

1. Одобрен икономически оператор подлежи на по-малко на брой физически и документни проверки, отколкото останалите икономически оператори.

2. Когато одобрен икономически оператор е подал обобщена декларация за въвеждане или му е било разрешено да подаде митническа декларация или декларация за временно складиране вместо обобщена декларация за въвеждане, или когато на одобрен икономически оператор е разрешено да използва търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за подаване на данните за обобщена декларация за въвеждане, както е посочено в член 10, параграф 8 от споразумението и член 1, параграф 4 от приложение I, компетентното митническо учреждение уведомява одобрения икономически оператор, когато пратката е набелязана за физическа проверка. Уведомяването се извършва преди пристигането на стоките в митническата територия на договарящите страни.

Уведомяването на превозвача се извършва също така, ако е различен от одобрения икономически оператор, посочен в първа алинея, при условие че превозвачът е одобрен икономически оператор и е свързан с електронните системи за декларациите, посочени в първа алинея.

Ако има вероятност да бъдат застрашени проверките, които трябва да се извършат, или резултатите от тези проверки, уведомяване не се извършва.

3. Когато пратка, декларирана от одобрен икономически оператор, е набелязана за физическа или документна проверка, тези проверки се извършват с предимство.

По искане на одобрен икономически оператор проверката може да бъде извършена в място, различно от мястото, в което стоките следва да бъдат представени пред митниците.

ЧЛЕН 8

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ БЛАГОПРИЯТНО ТРЕТИРАНЕ

По-благоприятното третиране, предвидено в член 7, не се прилага за митнически проверки за сигурност, свързани с конкретни повишени нива на заплаха или със задължения за контрол, произтичащи от друго законодателство.

Митническите органи обаче извършват с предимство необходимата обработка, формалности и проверки на пратките, декларирани от одобрен икономически оператор.

ДЯЛ III

ВРЕМЕННО ОТНЕМАНЕ, ОБЕЗСИЛВАНЕ И ОКОНЧАТЕЛНО ОТНЕМАНЕ НА СТАТУТА НА ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

ЧЛЕН 9

ВРЕМЕННО ОТНЕМАНЕ НА СТАТУТА

1. Решение за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се отнема временно от компетентния митнически орган, когато:

а) този митнически орган счита, че вероятно са налице достатъчни основания за обезсилване или отмяна на решението, но все още не разполага с всички необходими елементи, за да постанови обезсилването или окончателното отнемане;

б) този митнически орган счита, че условията за решението не са спазени или че титулярят на решението не изпълнява задълженията, наложени му по силата на решението, и е целесъобразно да му се предостави време да вземе мерки, за да осигури спазването на условията или изпълнението на задълженията;

в) титулярят на решението поиска такова временно отнемане, защото временно не е в състояние да спазва условията, посочени в решението, или да изпълнява задълженията, наложени му по силата на решението.

2. В случаите по параграф 1, букви б) и в) титулярят на решението уведомява митническия орган, компетентен за мерките, които той/тя възнамерява да вземе, за да осигури спазването на условията или изпълнението на задълженията, както и за времето, което му/й е необходимо, за да вземе тези мерки.

Когато икономическият оператор вземе, по удовлетворителен за митническите органи начин, необходимите мерки за спазване на условията и критериите, на които следва да отговаря всеки одобрен икономически оператор, издаващият митнически орган оттегля временното отнемане.

3. Временното отнемане не засяга митническите режими, които са започнали преди датата на временното отнемане и все още не са приключени.

4. Титулярят на решението се уведомява за временното отнемане.

ЧЛЕН 10

ОБЕЗСИЛВАНЕ НА СТАТУТА

1. Решение за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се обезсилва, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) решението е взето въз основа на невярна или непълна информация;

б) титулярят на решението е знаел или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна;

в) решението би било различно, ако информацията е била вярна и пълна.

2. Титулярят на решението се уведомява за неговото обезсилване.

3. Обезсилването поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие, освен ако в решението е посочено друго в съответствие с митническото законодателство.

ЧЛЕН 11

ОКОНЧАТЕЛНО ОТНЕМАНЕ НА СТАТУТА

1. Решение за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се отнема окончателно от компетентния митнически орган, когато:

а) едно или повече от условията за издаването му не са били или вече не са изпълнени; или

б) при заявление от титуляря на решението; или

в) титулярят на решението не вземе в предписания срок на временно отнемане, посочен в член 9, параграф 1, букви б) и в), необходимите мерки за изпълнение на предвиденото условие по отношение на решението или не спази задълженията, наложени по това решение.

2. Окончателното отнемане влиза в сила в деня след неговото нотифициране.

3. Титулярят на решението се уведомява за окончателното отнемане.

ДЯЛ IV

ЧЛЕН 12

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Договарящите страни редовно обменят данни за самоличността на своите одобрени икономически оператори в областта на сигурността, като включват следните данни:

(а) идентификационен номер на търговеца (TIN — Trader Identification Number) във формат, съвместим със законодателството по отношение на регистрацията и идентификацията на икономическите оператори (EORI);

(б) име и адрес на одобрения икономически оператор;

(в) номер на документа, с който е предоставен статут на одобрен икономически оператор;

(г) статут в момента (активен, временно отнет, окончателно отнет);

(д) периоди на промяна в статута;

(е) датата, на която решението и последващите събития (временно отнемане или окончателно отнемане) влизат в сила;

(ж) органът, който е постановил решението.“